

Vergaderjaar 1990–1991

21 800 XIII

Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van hoofdstuk XIII (Ministerie van Economische Zaken) voor het jaar 1991

Nr. 81

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 8 augustus 1991

Inleiding

Het bedrijfsleven is in toenemende mate bezig met het opzetten van **erkenningsregelingen**. Vooral branche-organisaties zien in erkenningsregelingen een instrument om bedrijven in staat te stellen zich in de markt te profileren. Ook in de discussies met het georganiseerde bedrijfsleven over de modernisering van de vestigingswetgeving speelt dit instrument als één van de middelen tot het verhogen van de kwaliteit van het ondernemerschap een belangrijke rol.

Erkenningsregelingen kunnen van belang zijn in het kader van de primaire doelstelling van het Ministerie van Economische Zaken, het stimuleren van duurzame economische groei. Erkenningsregelingen kunnen leiden tot het verbeteren van de marktdoorzichtigheid en verhoging van de kwaliteit van goederen en diensten. Om deze redenen heb ik een positieve visie op erkenningsregelingen. Wel moet bedacht worden dat veelal nog een aantal minimumvoorwaarden vervuld moet zijn wil een branche de stap naar een erkenningsregeling kunnen zetten.

Waar mogelijk en redelijk wil ik bijdragen aan het totstandkomen van erkenningsregelingen. Daarvoor staat primair de bij het Ministerie van Economische Zaken opgebouwde kennis beschikbaar. Voor financiële steun verwijs ik met name naar het bestaand financieel instrumentarium. In het bijzonder kunnen Branchestructuurverbetering, de Subsidieregeling Collectieve bedrijfsontwikkeling, de Regeling Cursorisch ondernemersonderwijs, de Stimuleringsmaatregel Scholing van werkenden in het bedrijfsleven en de Subsidieregeling Applicatie-onderwijs mkb in aanmerking komen. Ik zal zorgen voor een goede interne coördinatie bij de toepassing van deze instrumenten.

Inhoud op hoofdlijnen

Er zijn veel omschrijvingen van het begrip «erkenning» mogelijk. Vanuit de EZ- invalshoek is de volgende omschrijving opvoortuun: een door of vanwege ondernemers en eventueel andere betrokken partijen vastgestelde regeling op grond waarvan een (onafhankelijke) erkennende instantie een ondernemer die voldoet aan bepaalde eisen een erkenning verschafft, waarmee de ondernemer zich in de markt kan profileren.

In de praktijk geven erkenningssystemen een breed scala van soorten eisen te zien. De eisen zouden zo dicht mogelijk moeten aansluiten bij de doelstelling van een erkenningssystem: het zich kunnen profileren in de markt.

Een erkenningssystem kan eisen bevatten die betrekking hebben op de geleverde goederen en diensten zelf of op het productieproces, maar ook eisen stellen aan de ondernemer of zijn werknemers.

Vanuit de EZ-optiek is een erkenningssystem van belang voor de markt als deze een duidelijke toegevoegde waarde heeft ten opzichte van de bestaande situatie. Daarom ben ik van mening, dat erkenningssystemen voor verschillende branches met een gelijkwaardige inhoud verschillend gewaardeerd kunnen worden. Voor de ene sector kan de erkenningssystem een grote stap voorwaarts betekenen qua marktdoorzichtigheid of kwaliteit. In de andere sector hoeft er nauwelijks sprake te zijn van enige toegevoegde waarde.

In grote lijnen zou een erkenningssystem de volgende elementen moeten bevatten:

- streven naar een hogere kwaliteit van geleverde goederen en diensten, of naar verwachting de markt voor de afnemer doorzichtiger maken;
- voorziening voor het zorgvuldig afhandelen van klachten van ondernemers;
- adequate controle en sancties;
- openstaan voor toetreding door elke ondernemer die aan de eisen voldoet.

Tevens is het wenselijk dat er een communicatieplan voor de ondernemers in de betrokken branche en voor de afnemers wordt opgesteld, gezien het belang hiervan voor het succes van een erkenningssystem.

De erkennende instantie is meestal niet dezelfde als de initiatiefnemer tot de erkenningssystem. De erkennende instantie wordt vaak ondergebracht in een afzonderlijke organisatie. Naar mijn mening is het vanzelfsprekend dat het relevante bedrijfsleven altijd betrokken is bij de vorm en inhoud van de erkenning. Ook is het denkbaar dat andere belanghebbende groeperingen zoals consumentenorganisaties in de erkennende instantie vertegenwoordigd zijn.

Deze instantie zal onpartijdig, deskundig en betrouwbaar moeten zijn. De erkennende instanties zullen op deze eisen moeten worden beoordeeld. Daarnaast is het nodig, dat erkenningssystemen die hieraan voldoen ook bekend worden bij de afnemers in de markt.

Het zou daarom nuttig zijn dat er één centrale instantie is met voldoende bekendheid, die een erkenningssystem van een «kwaliteitsmerk» kan voorzien en die toeziet op een goede controle en

toepassing van eventuele sancties. Immers, zonder goede controle en adequate sancties verliest de erkenning haar waarde in de markt.

Bezien zal worden of en zo ja, in hoeverre een dergelijke functie ingepast kan worden in de Raad voor de Certificatie, dan wel op andere wijze kan worden gerealiseerd, bijvoorbeeld via een Raad voor de Erkenningssystemen.

De rol van Economische Zaken

Economische Zaken wil een stimulerende rol spelen bij het totstandkomen van erkenningsregelingen, alsmede de voorwaarden om daartoe te komen.

Mijn inzet is het ter beschikking stellen van de bij EZ opgebouwde kennis ten aanzien van erkenningsregelingen. Ik zal daarbij speciaal aandacht geven aan de substantie van de erkenningsregeling, zowel wat betreft de soorten eisen als de zwaarte van de eisen.

Ook wil ik bevorderen dat er één organisatie optreedt als beoordelaar van de erkennende organisaties. Deze zal voldoende bekendheid bij het bedrijfsleven en bij het publiek moeten krijgen. Alleen dan kan deze effectief een rol spelen bij het beoordelen van erkenningsregelingen en erkennende instanties. De goedkeuring door deze organisatie zal moeten uitgroeien tot een beschermd kwaliteitszegel in de markt.

Ik reken het meehelpen om een dergelijk kwaliteitszegel algemene bekendheid te geven tot mijn verantwoordelijkheid.

Overigens acht ik het in strijd met de achterliggende gedachte van erkenningsregelingen om op dit punt verdergaande regelgevende mogelijkheden te overwegen, zoals bijvoorbeeld het algemeen verbindend verklaren van erkenningsregelingen.

Ik zal drie jaar lang een projectmatige aanpak mogelijk maken. Dit betekent dat in deze periode expertise en middelen binnen het bestaand instrumentarium beschikbaar gesteld worden voor de stimulering van erkenningsregelingen.

Evenals dit nu al het geval is, zal EZ ook vanuit de mededingingsoptiek naar erkenningsregelingen kijken. Soms is een toets op basis van de Wet Economische mededinging nodig. In deze situatie komt geen verandering.

EZ zal door gerichte voorlichting het belang van erkenningsregelingen aan bedrijven, branche-organisaties en intermediairs duidelijk maken.

De Minister van Economische Zaken
J. E. Andriessen